

Reservefond og solidariske Ansvar. Det andet Tab vil jeg kalde Driftstabet. Om et saadant vil fremkomme, afhænger naturligvis ganske overordentlig meget af Bankens Ledelse, om man forstaar at benytte Chancerne godt eller ikke, men der er der en Mulighed for Tab. Om det vil jeg her fremføre et Forhold, der, saa vidt mig bekendt, ikke har været berørt. Man har talt om Tabet ved, at Amortisationen af indkøbte Kreditforeningsobligationer ikke ganske dækker Amortisationen af Hypotekbankens Obligationer. Men man maa heller ikke glemme, at Kreditforeningsobligationer, som Hypotekbanken køber, altid indfris ved Udtrækning til Pari, dette maa ganske nødvendigt give Banken en Fortjeneste, medens paa den anden Side Hypotekbanken har Frihed til at besørge sine Amortisationer enten ved Udtrækning eller, naar Kurserne ere under Pari, ved Indkøb af det aabne Marked. Det Tilfælde, som jeg nævnte, Statens 3 pCt.s amortisable Laan af 1897, viser netop, hvor stor Fortjeneste den, der skal amortisere, naar han har Lov til at amortisere ved Køb, kan have, idet Staten faktisk har købt disse Obligationer til en Kurs omkring 85, medens den i sin Tid fik 97.

Finansministeren (*Vilhelm Lassen*):

Der er jo en Række Talere, der have udtalt sig om Forslaget, og de have set meget forskelligt paa det, men der er dog et Forhold, de alle have været enige om: Det er i Virkeligheden indrømmet fra alle Sider, at den Foranstaltning, som her er Tale om, vil bevirke, at Kursen paa Kreditforeningsobligationer gaar op, med andre Ord, at Hypotekbanken vil kunne naa sit Maal. Derom er der i Virkeligheden ingen Dissens. Selv det ærede 10de kongevalgte Medlem (*Estrup*) indrømmede, at Kreditforeningskurserne vilde stige, at Laantagerne altsaa vilde faa flere Penge, faa billigere Laan. Det er altsaa en Indrømmelse af, at Formaalet naas. Naar man erindrer, at der, som jeg allerede omtalte i Gaar, omsættes mellem 70—80 Mill. Kr. Kreditforeningsobligationer aarligt, foruden Husmandskreditforeningsobligationerne, vil man være enig med mig i, at den Indrømmelse er af stor Betydning.

Selv om man ogsaa vil hævde, at Avancen ikke bliver overdreven stor, kan man kun slaa fast, at endogsaa en mindre Kursstigning vil have en ganske overordentlig Værdi for Laantagerne i vort Land, og at den økonomiske Gevinst, der kommer paa denne Maade, og som kommer ind, uden at man lægger Byrde og Tynge paa andre, er meget betydelig. Alle have altsaa været enige om, at Maalet *kan* naas ved denne Foranstaltning, derimod har man været uenig om, i hvor stort et Omfang det vil ske, og hvorvidt man skal gøre det Offer, der ligger i Statsgarantien. — Det er det Indtryk, jeg har faaet af de ærede Talere, og jeg skal derefter knytte nogle Bemærkninger til hver enkelt, navnlig til dem, der udtalte sig mod Lovforslaget, idet jeg har ringe Grund til at henvende mig til dem, der have været saa velvillige at tale for Forslaget.

Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (*P. G. C. Jensen*) sagde, at han var ingen Modstander af Lovforslaget; jeg tør maake sige, at han er en kølig Ven af det. Det ærede Medlem begyndte med at sige, at Kreditforeningernes Tilslutning til Forslaget i Virkeligheden var ganske værdiløs, der var ikke Spor af Grund til at tage Hensyn til dem i denne Sag. Det, at de have ydet deres Tilslutning til dette Forslag, har dog, efter min Mening, den Værdi, at det viser, at de have den Opfattelse, at Lovforslaget vil virke til Gavn for deres Klienter. Det er ganske naturligt af den Grund, at Kreditforeningerne ere glade ved Lovforslaget. — Det ærede Medlem brugte forskellige kritiske Ord om Kreditforeningerne. Han kender dem ganske vist fra gammel Tid, da han havde med dem at gøre, men det ærede Medlem forekom mig dog at være for slem ved dem. Han talte meget ironisk om deres Selvstyre, de havde i Virkeligheden ikke Spor af Selvstyre, Interessenterne havde ikke noget at sige, for de havde baade Repræsentantskab og Bestyrelse og derover igen Ministeriet, og man havde set, at Interessenterne ønskede en Konvertering, der var bleven standset af disse Autoriteter. Det er dog vist Interessenterne, der vælge Repræsentanterne, og disse, der vælge Bestyrelserne; og naar Repræsentanterne og Bestyrelsen kunne influere paa Interessent-